

Ἰδρυτής
καὶ
Ἰδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΚΡΥΣΤΑΛΛΗΣ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΣΥΡΡΑΚΙΩΤΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐτήσια
Ἑσπτ. Δρ. 40
Ρουμανίας 80
Ἐξώτερο 100

Αἱ στήλαι ἀνθίσκται εἰς πάντα Μαλκασιώτην

Διευθυντής: ΕΥΘ. ΤΖΑΛΔΑ

Ἰωάννινα 1 Σεπτεμβρίου 1921

ΤΟ ΠΟΛΥΘΡΥΛΛΗΤΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Ἀπὸ ἱκανοῦ ἤδη χρόνου τὸν Σύλλογον «Συρρακιωτῶν» ὁ «Κολέτις» ἀπασχολεῖ ἐν σοβαρώτατον ἐθνικὸν καὶ κοινω-
νικὸν πρόβλημα. Ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ πρό-
βλημα τοῦτο, φαίνεται ἀπλοῦν, καὶ θεω-
ρεῖται ὡς μία ἀπλή ὑποθεσις, διὰ τοῦτο
ἴσως καὶ κρατεῖ τοὺς ὑπευθύνους ἀδιαφό-
ρους. Εἰς μάτην ὁ ρηθεὶς Σύλλογος δια-
μαρτύρεται καὶ ζητεῖ γῆν, ὅπως ἀποφεν-
χθῇ, ὁ ἐκ πείνης θάνατος ὑπὲρ τριακοσίων
οἰκογενειῶν. Εἰς μάτην οὗτος ὑπέδει-
ξεν εἰς τὰς ἐκάστοτε Κυβερνήσεις, ὅτι διὰ
τὸ Κράτος ἀποτελεῖ ὑποχρέωσιν ἠθικὴν
ἢ γεωργικὴ ἐγκατάστασις τόσων οἰκογε-
νειῶν ἀπογόνων τοῦ Κολέτι, καὶ ὅτι ἀ-
ποτελεῖ αὕτη στοιχειώδεις μέτρον πρὸς ἀ-
πομάκρυνσιν παντὸς κινδύνου προβάλ-
λοντος ἐκ τῆς γνωστῆς ξένης προπαγάν-
δας ἢ ὅποια ἀπειράκις πειράται νὰ ῥίψῃ
τὰ δίκτυα τῆς, ἐπὶ ἐνὸς πληθυσμοῦ, τὸν
ὅποιον ἀνέκαθεν διακρίνει ἡ φιλοπατρία
καὶ ἡ πρὸς τὸ πάτριον πίστις. Ἀλλὰ ἄς
μὴ λησμονεῖται ὅτι ἡ πένια εἶνε κακὸς δι-
δάσκαλος. Ἄς μὴ θεωρῇται ἐπουσιῶδες
ζήτημα, ἡ ὑπαρξὶς τόσων οἰκογενειῶν.
Ἐπὶβάλλεται πανταχόθεν νὰ οοθῇ ἡ δέου-
σα προσοχή. Καὶ ἐὰν ἡ προκάτοχος Κυβέ-
ρῃς ἐκώφευσεν εἰς μίαν δικαίαν διαμαρ-
τυρίαν ἢ ἡδιαφόρησεν δι' ἓνα δίκαιον ἀ-
γῶνα, ἡ σημερινὴ ὁμοῦ Κυβέρνησις, τὴν
ὅποιαν διακρίνει εὐλικρινὴς τῶντι ἀγά-
πη πρὸς ὅλας τὰς Ἑλληνικὰς τάξεις ἐπι-
βάλλεται τὸ τελευταῖον ὑποβληθὲν ὑπό-
μνημα τοῦ ὡς ἄνω Συλλόγου νὰ προσέ-
ξῃ, νὰ μελετήσῃ καὶ νὰ διατάξῃ ἀνευ οὐδε-
μίας ἀναβολῆς τὴν γεωργικὴν ἐγκατά-
στασιν τῶν πενομένων οἰκογενειῶν τοῦ

ἱστορικοῦ Συρράκου, εἰς τὴν πεδιάδα τῶν
Ἰωαννίνων.

Παγκοίνως τυγχάνει γνωστὸν, ὅτι τὸ
ἀπὸ αἰώνων ἀνθοῦν ἱστορικὸν Συρράκον
φθίνει ὁλοκλήρως καὶ οἰκίσται αὐτοῦ φεύγον-
τες τὸν τοῦ μαρσμοῦ κίνδυνον καταφεύ-
γουν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς μητροικῆς
ἐλληνικῆς γῆς. Ἐπίσης εἶνε γνωστὸν ὅτι
αἱ πλείους τῶν ἀπομεινῶν ἐν Συρρά-
κῳ οἰκογενειῶν ἀπὸ ἐτῶν κατεγίνοντο εἰς
τὴν ὑποζύγιον συγκοινωνίαν μετ' ἀρχὰς
καὶ μετ' ἔπειτα ἐκ τῶν διὰ κλιμαμαξῶν
μεταφορὰν τῶν ἐμπορευμάτων. Ἡ ἐξέλι-
ξις ὁμοῦς ἔθεσε τόσους βιοπαλαιστὰς εἰς
τὸ περιθώριον τῆς βιοτικῆς βεσπάλης, οἱ
ὅποιοι ἀπὸ τινος κυριολεκτικῶς πένονται.
Καὶ ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν μας τούτων
βιοπαλαιστῶν ὑψόνομεν φωνὴν πόνον
καὶ ἀδελφικοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ στρεφό-
μενοι πρὸς τὴν σημερινὴν Κυβέρνησιν ἐ-
πικαλούμεθα τὴν πατρικὴν τῆς ἐπέμβασιν
καὶ τὴν φιλόστοργον φροντίδα, ὅπως κα-
τορθωθῇ τὰς μάστιγας νὰ ἐγκαταστα-
θῶν οὗτοι γεωργικῶς καὶ ἀποφύγουν
τὸν ἐκ πείνης θάνατον.

«Ὁ Κρυστάλλης»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Εἰς ἄλλην στήλῃν δημοσιεύομεν ἐκ τῆς
ἐκταποκρίσεώς μας ἐκ Συρράκου ἐν τῇ
ὁποῖα ἀ. ἀφ' ἑρρεδται ὅτι κατὰ τὴν διαθή-
κην τοῦ ἀειμνήστου Μπαλτατζῆ ἐγένετο
ἡ κληρονομία διὰ τὴν προικοδοτίσιν τριῶν
παρθένων ὁρφανῶν. Ὁ ἀειμνήστος
Μπαλτατζῆς πλὴν τῶν ἄλλων μελημά-
των ὡς φιλόστοργος πατὴρ ἐπιφώνησε πε-
ρὶ ἐνὸς ζητήματος ἀρρήκτως συνδεδεμέ-
νου μετὰ τὴν ἠθικὴν ἀπόστασιν ἐκάστης κοι-
νωρίας. Ριγούντες ἀπὸ συγκίνησιν ἀνα-

φωνούμεν και ήμεις «αίωvία του ή μνήμη.

Είς άλλην στήλην δημοσιεύονται αι εργασίαι και αι αποράσεις εις ας κατέληξε το Α' εν Ιωαννίνους Συεδριον Γ)τοβαθμίων Δημοδασκάλων Ηλείου. Συνιστώμεν εις μέν τους αρμοδίους όπως ίκανοποιησωσι τα δικαιαιαιτήματα τούτων εις δε τους Γ)βαμίους Μαλακασίου όπως πείσωσι και έγγραφωσιν ως μέλη της Ενώσεως Γ)βαμίον ίνα δια της ενώσεως των πάντων επιτύχωσιν εις τον άγωνα ον ανέλαβεν ή Ένωσις.

Κατόπιν αναφορας υπεrδιακοσίων Συρρακιωτών μετετέθη εκ Συρράκου ο άπτινομικός σταθμάρχης ήνωματάρχης κ. Γεώργιος Άγγελάκης. Είς την θέσιν του ήλθεν ο συάδελφός του κ. Μανουλάρας. Δέν άμφιβάλομεν ότι ο νέος σταθμάρχης θέκει φανή αντίστιος των προσδοκίων των κατοίκων

Καθώς μας έπληροφόρησαν παραθερίζοντες εις Συρράκον όλοι οι δρόμοι τούτου είνε πλήρεις ακαθαρσιών παντός είδους. Δέν φρονεί το Κοινονικόν Συμβούλιον ότι επιβάλλεται άφ' ενός μέν να καθαρίζονται οι δρόμοι. άφ' έτέρου δε να επισκευασθώσιν τα υπάρχοντα ούρητήρια και αποχωρητήρια, κατασκευασθώσι δε και νέα τοιαύτα προς πρόληψιν επιδημιών; Οδε κ. άστυ ομικός σταθμάρχης να επιβλέπη δια την τακτικήν διενέργειαν καθαριότητος;

Η συγκοινωνία της επαρχίας Μαλακασίου εξακολουθεί να διετεργείται με την ήμισιον του Ήσιόδου. Να ζητήσωμεν την κατασκευήν αρτηριακών δρόμων είνε υπερβολικόν όταν το Κράτος δέν δέν φροντίζει δια τας γενικάς συγκοινωνίας της Ηλείου. Δια τούτο αρκούμεθα να συστήσωμεν και υποδείξωμεν εις τους αρμοδίους την κατασκευήν γεφυρών τινων, εις σημεία, τα όποια οι χειμαρροι ύπερχειλίζοντες καθιστώσιν αδιάβατα και επικίνδυνα. Είνε εν μέτρον το όποιον θα σώση την ζωήν πολλών ύπαρξεων.

Το ερεχλεγέν διοικητ. Συμβούλιον του Συλλόγου Κασανοχωριτών το όποιον

άποτελείται από τους προσετώτας Κασανοχωρίτας ως και από τους έγκριτοτέρους των διαμενόντων ένταυθα ως εκ τούτου ουδεμία άμφιβολία χωρεί ότι θέλει φανή αντίστιος των προσδοκίων των 11 κοινοτήτων δι' ό και συγγαίρομεν τόντα μέλη δια την επιτυχή έκλογήν όσον και το κ. Νιαβήν μετά των συμβούλων του.

ήν Κοινότητα Συρράκου άπυρόχλει μέχρι τούδε το ζήτημα του άπτινομικού της Σταθμάρχ.υ, κατά του όποιου είχαν έγερθή πολλά παράπονα εκ μέρους των κατοίκων. Ταύτα δε ή Άνωτέρα Διοίκησις Χωροφυλακής προσέξασά, διέταξε την μετάθεσιν του έν λόγω Σταθμάρχου. Εφ' ό και έκφράζομεν προς ταύτην τας ευχαριστίας μας.

Τηλεφώνημα εκ Συρράκου δια να φθάση ένταυθα, έννοείται μέσφ Άρτη, χρειάζεται παρέλευσις ολοκλήρου 4ώρου. Δέν φρονεί ο επιθεωρητής των Τ.Τ.Τ. ότι είνε όλίγον αναχρονιστικόν το τοιοϋτον και όφείλει να διατάξη τους διαφόρους σταθμούς ήτοι Πραμάντων και Άρτης ιδίως να φανώσι περισσότερον ύπηρεσιακοί;

Η δίψα, την όποιαν αισθάνεται ο διαβάτης εις τον ιστορικόν Δεϊσκον κατά την άνέβασιν και καθόδον προς την γέφυραν Παπαστάδη διοιάζει προς την ήν έποχήμον εκεί τουλάχιστον δικαίως να έποφέρη κανείς ενφ' ιδώ ή άμέλεια των πέτρων του Αράχθου χωρίων και ή μη συνεννόησις μεταξύν των προς επιδιόρθωσιν της διαβαίς βρύσης Τσιόκου καταδικάζει τους άνοντας εκείθεν εις της άνυπόφοροι της άνυδρίας στέρεσιν. Κράφι, Προσβάλα, Παλαοχώρι, Δοβίσδιανα, Συρράκον και Καλαρούται διορθώσατε την βρύσιν Τσιόκου. Είνε το μεγαλειότερον καλόν που είνε πορεί να κάμνητε.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ Κ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ
Αποικιακά Έγχώρια Προϊόντα
Είσαγωγή Έξαγωγή
Προμήθειαι Αντιπροσωπεΐα
Τηλκή Διεύθυνσις Σωκοπούλης
Αριθ. Τηλεφώνου 11.60
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ Ι. ΚΩΛΕΤΤΗ

Υπό ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΓΟΥΔΑ

Διδάκτορος Ίατρικής

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ο δε Κωλέττης μετά των περί αυτών ένοχοποιηθέντων κατέφυγον εις Μεσολόγγιον. Ένθα ήξιώθησαν φιλανθρώπου ύπό τε των κατοίκων και του Μαυροκοδάτου περιποιήσεως. Αύτόθι δέν διέτριψεν επί πολυ ό Κωλέττης, άλλ' άπήλθεν εις Πελοπόννησον.

Συνελούσης δε μετ' ου πολυ της έν Έπιδάυρφ πρώτης των Έλλήνων έθνομυνελεύσεως, ό Κωλέττης το μέν πρώτον συνέπραξε μετ' αυτής ως πληρεξούσιος των έπαναστασιαστών επαρχιών της Ηλείου, άπήγγειλε και λόγον τύσον ένθουσιαστικόν, ώστε ο μέγας Ισχυρόν το τε Παπαφλέσσα καταβάνα του βήματος έννη καλίσθη περιπαθώς τον σήτορα και μετά διακρύων έξεφώνησε το «εύρεν ό Φίλιππος τον Ναθαναήλ». Οι άνδρες ούτοι τή όντι όμνισάζον μέγας και συνέστησαν στενήν έκτοτε φιλίαν Έκτοτε έλεγεν ό Κωλέττης ήρξάτο το πολιτικόν μου στάδιον. Την 15ην Ιανουαρίου 1822 ό Κωλέττης διορίσθη ύπουργός των Έσωτερικών (1) ύπουργού δε των στρατιωτικων διορισθέντος του στεως πολιορκουμένου τότε έν Σουλία Νότη Μπότσαρη, τα καθήκοντα του του «το μέν πρώτον» λέγει ό Γερμανός, «άνετέθησαν τή αντιπροέδρφ του βουλευτικού Πέτρου Μαυρομυχάλη, «άλλά μετ' όλίγας ήμέρας άφέρθη και ό Πετρούμπεργς από την έπιτροπήν του Μινιστερίου τούτου και διορίσθη έπιτροπικός ό Κωλέττης.

Είς άμφοτέρο τα ύπουργεία ταύτα, τα διοικήσαντα τότε λαούς και στρατούς, άνευ γενησμένων ύπαλλήλων και αξιωματικών τα συγκροτήσαντα μάχας, άνευ σχεδόν όπλων, τροφών χρημάτων και πολεμοφοδίων μόνος ό Κωλέττης έδύνατο να πράξη τι, κ' έπραξε τή όντι το λά, ιδίως επί της εισβολής του Δράμαλη. Συνετέλεσεν εις την ματαίωσιν αυτής κ' έπήλθον τα γνωστά άποτελέσματα, πριν και έτι προς τουτο ούτε κόκκος πυρίτιδος, Σύν τη μεγάλη εκείνη στρατιή ό Σουλτάνος έπεμψεν, ως γνωστόν και Ισχυρόν στόλον, ίνα επισιτίση το Ναύπλιον και τ' άλλα πολιορκούμενα φρούρια, και συμπράξη μετ' του Δράμαλη προς διάλυσιν των πολιορκιών και ύποταγήν, ή καταστροφήν της Πελοποννήσου. Οι πινεττότε θεώρησαν τον κίνδυνον τριμέγιστον και ή μέν Κυβέρνησις κατέφυγεν εις τι πλοϊον. Μοίραρχος δε τις των παραπλεόντων Γαλλικών πλοίων, ιδών τον Τουρκικόν στόλον, έσπευσεν εις Ναύπλιον και άπήγγειλε να λαλήση περί σπουδαίων πραγμάτων εις την Έλλην. Κυβέρνησιν αυτή δε έπεμψε προς τουτο τον Κωλέττην, συνοδευθέντα εύτυχώς και υπό του Κιάπη, φιλέλληνος Ιταλού, εκθύμως και ειλικρινώς αγωνισαμένου. Μόλις ιδών τον Κωλέττην ό Μοίραρχος «ληπράν έχω να σοι άναγγείλω» τή ελεπν' «είδησιν» άπισθέν του άρκενείται τριμέγιστος Τουρ-

κικός στόλος, καθ' ου είνε είνε άδύνατον ν' άντιπαθώσι τα σκάφη Σας. Σας συμβουλεύω. να σκαφθήτε περ ύποταγή». «Αι τοϋτο», άπήνητησεν άπαθώς ό Κωλέττης. «δέν επέμψαμεν τοίς στόλους μας εις απόκρουσιν του έχθρου, ίνα εκλύσωμεν τούτον εις τον Άργολικόν κόλπον και κατακαύσωμεν άθρων δια τον τοιάκοτα πέντε πυροπολικών μας. Ατιν την εμφάνισιν του μόνον προσμένονσιν, ίνα επισιτισθώσι». Βεβαίως άναγος την μη αληθή ταύτην άπάντησιν και του Κιάπη, και ειδοποιηθείς περί του του άμέσως και ό Ναύαρχος Τορκος. ούτος μέν έλαύλωσε δυο αυστριακά πλοία, συλληφθέντα ύπό Έλλήνων, ίνα επισιτίσωσι το Ναύπλιον. ό δε μέγας στόλος ου' ε άπεπειράθη να προσεγγίση τον Άργολικόν κόλπον» άλλ' (άπήλθεν εις Πατρας και έπανεμίχην, ως γνωστόν άστράτος.

Ούτω λοιπόν ό Κωλέττης, διλ μέν τις προσηγορητής εκείνης άταθείας του και της έτοιμότητος του πνεύματός του συνετέλεσεν εις την καταστροφήν του Δράμαλη, ίσως πλην τερων πολλών άλλων διότι βεβαίως, άν συνετινώνεϊ ούτος μετ' του στόλου, ήτο σχεδόν άδύνατον να καταστραφή ίσως μάλιστα και ήθελεν επιτύχει του σκοπού του. Αλλ' ό Θεός έσωσε την Ελλάδα δια τε των άλλων τέκνων της και δια του στρατηγήματος του Κωλέττη. Περίεργον δε είνε, ότι ό άνήρ ούτος, καίτοι πρόσφυς έλθών, και ουδέν άποκομίσας μετ' ανού, έν βραχεί όμως διουστήματι, έδυνήθη να διαφιλονικήση τά πρωτεία, ουχι μόνον μετ' των πολλών άποκομισαμένων και θυσιολαόντων, αλλά και μετ' των τα πρώτιστα φερόντων και άρχαίων μάλιστα κοταγωγήν κεκτημένων πολλούς μάλιστα τούτων και κατέβαλε και απέκλεισε του πατρίου εδάφους, όπως κατωτέρω ρηθήσεται.

Εν άμφοτέροις τοίς ύπουργείοις δέν έπικαι όλίγα πικρά ποτήρια ό Κωλέττης. Μετ' την καταστροφήν του Δράμαλη, ως γνωστόν, ό μέν Σουλτάνος έπεμψεν έτέρας πολυαριθμότερας στρατιάς δια ήρξας τε και θαλάσσης» μέρος της στρατιάς ταύτης άρκετο και εις Εύβοιαν. ή δε Έλληνική Κυβέρνησις μετέβη το μέν πρώτον εις Κόρινθον έπειτα δε εις Μεγαρο, ίνα έπαρκή έγγύτερον. Μέγα δε μέρος των έλπίδων της έστηρίξεν εις τον Ισχυρότερον των τότε όπλαρχηγών Όδυσσέα. «Αλλ' ούτος δέν έξετέλεσε τότε έν Καρόστφ το καθήκον του ως έδει» λέγει ό Φίνλαϋ, «διότι έφοβήτο ραδιουργίαν τινά εκ μέρους του έχθρου του Κωλέτη, όστις έξετέλει συνάμα και καθήκοντα ύπουργού των Στρατιωτικών.

Διαφωνία τις μεταξύ της Κυβερνήσεως και του Όδυσσέως, δυστυχώς ύπήρχε και απέληξεν, ως γνωστόν, εις την καταστροφήν του τε Νούτσου, του Παλάσκα, και βραδυτέρον αυτού του του ήρωος Όδυσσέως. όστερ έν τοίς βίοις τούτου τε και του Νούτσου λεθήσεται.

Αλλά τα αίτια της διαφωνίας αυτής άμφιβάλλομεν αν ήσαν άποικια. Την Αποικιακήν Ελλάδα διώκει τότε, ως γνωστόν, ό Άρσιος Πάργος συγκείμενος εκ καλών μέν και καλών πατριωτών, ήμισια όμως ικανών να πολιτευθώσι

(ακολουθεί)

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ "ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ,

Η ΚΑΜΠΑΝΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Ανηφόρουν πλέον αφηρημένος και πολλά δι-
αλογιζόμενος, όποτε άσυνειδήτως και άσυναι-
σθήτως εύρέθη εις τὸ κορυφώστατον τῆς μι-
κρᾶς σκάλας, εἰς τὴν «Τσουζαν» τὴν κατέναν-
τι καὶ ὀλίγα βήματα τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

Ὡ! ἐκεῖ ἔμεινα κατάπληκτος καὶ ἀπειθωμέ-
νος πρὸς τὴν μεγαλειώδους εἰκόνα, τὴν ὁποίαν εἶ-
δον οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ τὴν ὁποίαν οὔτε τὴν
συγγραφικὴν δύναμιν ἔχω νὰ περιγράψω, οὔτε
τὸν χαρακτῆρα ζωγράφου ν' ἀπεικονίσω, ἀλλὰ
ἅς τὴν φαντασθῇ ὁ καθείς.

Ὡς ἄπλετον, ἀφάντιστον, περιέλουε τὴν ἐκ-
κλησίαν τοῦ ἁγ. Γεωργίου καὶ ὧσε πολυχρημό-
τατος φωτιστέφανος φέρων εἰς τὸ μέσον μεγά-
λους καὶ χρυσοῖς γραμμασι τὰς λέξεις: «Πίστις
πατρίς—καθάριζε τὸ λαμπρὸν αὐτὸ φῶς αὐτὸ
τὸ πρὸς ἀχανεὺς σκότος».

Κόσμος ἀρετῶν κατέκλυε τὸ καμπαναριότῃ;
ἐκκλησίας καὶ διηρωτώμεν ποῦ καὶ πῶς ἔχω-
ροῦσε τόπος κόσμος εἰς τὸσον περιορισμένον
μέρος! Ἐφόρουν ποικίλας ἐνδυμασίας ὡς φου-
σανέλαν, φράγκα, ἐγχώρια σιγγούνα καὶ ῥα-
σοφόροι καὶ γυναῖκες ἀκόμη.

Ἡ δὲ καμπάνα ἐξηκολούθει τὸ ρυθμικὸν καὶ
ἀδιόκοπον κτύπημά της: «νέιγ-νέιγ-νέιγ».

Ὡσεὶ συρόμενος πλέον εύρέθη κατόπι τοῦ
καμπαναριοῦ, ὅπου διέκρινε καλῶς τοὺς Κωλύτ-
την, Ζαλοκώσταν, Κρουστάλλην, Γιαννιώτηδες
Πάλλιους, Τοπάληδες, Μαυροδημαίους. Γεννά-
διον καὶ Γερμανὸν καὶ Αἰκατερίνην μοναχοῦς,
Μπολέστην, Ριζαίους, Μαρίαν Ζιάμπα. Ντου-
λαν Ζώην καὶ πολλοὺς ἄλλους εὐσεβεῖς καὶ ὁ-
ρητὰς τοῦ «Τσαπλῆ»... δηλ. ὅλην τὴν χορείαν
τῶν μεγάλων καὶ φιλοπατρίδων τέκνων τοῦ
Συρράκου ποῦ ἐδόξασι καὶ εὐηργέτησαν δια-
φοροτρόπος καὶ ἐκ φιλοπατρίας αὐτό, διότι
παρ' αὐτοῖς ἦσαν καὶ Γασκοί, Εἰσοί, Δούλης,
Δούβλης, Παλλίδας, Κοσβογιάννης, Βασταροῦ
χας! Εἰώχας, Δούνης καὶ πολλοὶ ἄλλοι...

Ὡ, ἰδοὺ καὶ ὁ Στουρὸς Βαλτατζῆς κάωδι
τῆς ρωσικῆς του καὶ βαρυῆχον καμπάνας του
καὶ αὐτὸς τὴν κτυπᾷ τόσον ρυθμικῶς καὶ ἀδια-
κόπως, ἀφοῦ τὸν ἔφερον εἰς ἁγ. Γεώργιον καὶ
ἐτάφη ἐκεῖ ὡς σκοπὸς καὶ ὡς ἄγρυπνος φρου-
ρὸς τοῦ Συρράκου διὰ νὰ ἐπιβλέπῃ ἐὰν οἱ Συρ-
ρακιῶται συμμορφῶνται πρὸς τὰς τελευταίας δε-
λῆσεις του!

Ὅλον τὰ πρόσωθα ἠκτινοβολοῦν καὶ ἦσαν
ἐστραμμένα πρὸς τὸ Συρράκον, τὸ ὁποῖον εἶχε
μεταφερθῇ αὐτοῦσιον κάωδι τῇ ἐκκλησιαστῇ
Ἀγίῳ εἰς τὸ «σιάδι» τὸ χωράφι τοῦ Παπα-
γιάννη καὶ ὅλος ὁ κόσμος διετέλει ὑπὸ κατάνυ-
ξιν ὧσε παριστάμενος εἰς θεῖαν μυσταγωγίαν
ἢ θεῖαν διήγν.

Δυστυχῶς τὸ δεύτερον συνέβαινεν ὡς ἐκ τῶν
δυστέρων κατείδον, διότι ἐδικάζετο καὶ κατεδικά-
ζετο τὸ σημερινὸν Συρράκον διὰ τὰ παραπτώ-
ματά του, τὴν ἀστοργίαν καὶ ἀφιλοπατρίαν τῶν

σημερινῶν τέκνων του ὑπὸ τοῦ ἁγίου ἐκείνου
δικαστηρίου τοῦ συνεδριάζοντος εἰς τὸ καμπα-
ναριὸ τοῦ ἁγ. Γεωργίου.

Ὡ τὶ βλέπω! προβαίνει ὁ Κωλύτης, μὲ τὸ
ἀέτιον καὶ ἐπιβλητικὸν βλέμμα του ἐπισκοπῶν
ὅλον τὸ Συρράκον καὶ μ' ἀνατεταμένην τὴν
δεξιάν χεῖρα πρὸς τὰς λέξεις: «Πίστις—Πα-
τρίς ἔρχεται λέγων μὲ βροντώδη φωνὴν ὥσαν
νὰ ἐξεδήλουν τὸ βάρος καὶ τὸν πόνον ποῦ ἐπέ-
ξον τὰ στήθη του ὡς ἐξῆς.

Γ. Δς.

(ἀκολουθεῖ)

ΜΑΛΑΚΑΣΙΩΤΙΚΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΤΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Συρράκον Αὔγουστιος

Κατὰ τὴν ἐφρετινὴν θερινὴν περίοδον ἤλ-
θον ἐδῶ πρὸς παραθερισμὸν τὸ πλεῖστον
τῶν εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τοῦ ἐσωτερι-
κοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ διεσκορπισμένων Συρρακιω-
τῶν. Πάντες οὗτοι ἐπεδόθησαν εἰς διασκε-
δάσεις ἵνα ἀνακουφισθῶσιν ὀλίγον καὶ ἐν-
νοήσωσιν καλλιέρον πόσον ἀξίζει τὸ χωρι-
κατὰ τὸ καλοκαίρι μὲ τὸ κρύο καὶ δροσερὸ
νερό. Ἡ πανήγυρις 15ης Αὐγούστου συνεδ-
κέντρωσεν ἄπειρον πλῆθος. Τὴν πρώτῃαν μό-
λις ἐκτύπησαν αἱ καμπάνες τῆς Παναγίας ὁ
κόσμος ἤρχισε μεταβοῖνων εἰς τὴν Ἐκκλη-
σίαν. Ἐκεῖ ἐν μέσῳ νεκρικῆς ἱσυχῆς ὑπὸ τοῦ
ρημοδιδασκάλου κ. Διγυοδάνη ἀναγινώσκε-
ται ἡ διαθήκη τοῦ ἀειμνήστου εὐεργέτου
Σπυρίδωνος Μπαλτατζῆ.

Ἡ προσοχὴ πάντων στρέφεται ἰδίως εἰς τὸ μέ-
ρος ἐκεῖνο τῆς διαθήκης τὸ ὁποῖον παραγ-
γέλει εἰς τοὺς κληρονόμους τοῦ νὰ τὴν με-
ταφέρωσι καὶ θάψωσιν εἰς τὸν Ἅγιον Γε-
ώργιον. Γενικὴ συγκίνησις κατέλαβεν ἅπαν-
τας τοὺς ἐκκλησιαζομένους ἰδίως δὲ τοὺς
παραθερίζοντας Συρρακιώτας τοὺς ἐγκατε-
στημένους, εἰς τὰς πόλεις τοῦ Ἐσωτερικοῦ
καὶ ἐξωτερικοῦ. Πόσον γλυκεῖα εἶναι ἡ Πα-
τρίδα! Πόσον Νοσταλγοῦσι ταύτην οἱ ἐν τῇ
ξένῃ! Ἦν ξῶντες δὲν δύνανται νὰ τὴν ἐπι-
σκεφθῶσιν θέλουσι τοῦλάχιστον νὰ ταφῶ-
σιν ἐκεῖ ἂν καὶ ἐν τῇ ξένῃ ἀποδνήσκουσι.
Ἐπίσης ἐτέρα περικοπὴ τῆς διαθήκης ὁρί-
ζει ὅπως καθ' ἕκαστον ἔτος προικίζονται
τρεῖς πτωχὰ κοράσια.

Πόσον ἀνακουφίζονται οἱ πτωχοὶ οἱ ἔχον-
τες θυγατέρας!

Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς διαθήκης ἐγένετο
ἡ κλήρωσις πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀνωτέρω ἐκ-
τεθείσης περικοπῆς περὶ προικίσσεως τριῶν
πτωχῶν κορασιῶν. Ἐκ τοῦ κυτίου δὲ πε-
ριέχοντος ἅπαντας τοὺς κλήρους ἐξήχθησαν
ὑπὸ κορασίδος τρεῖς οἱ ἐξῆς: Μαρίας Ἀπ.
Μπεζεβέρκη, Αἰκατερίνης Β. Μπούτικον
καὶ Βασιλικῆς Δημ. Ντοντόρον. Ἀπασαί
τυγχάνουσι ἀποροὶ καὶ δρῶναι ἢ μὲν πρῶ-
τῃν ἀμφοτέρω τῶν γονέων αἱ δὲ ἐτέρα κα-
τὰ τὸς μόνον.

Γίνεται κατόπιν ἔρανος τῇ πρωτοβουλίᾳ
τοῦ κ. Δημ. Κοσβογιάννη ῥάπιδου ἐγκατε-
στημένου ἐν Ἀθήναις καὶ παραθερίζοντο,
ἐνταῦθα.

Αἱ δίδες Κοσβογιάννη, Δημήτρη καὶ Νίκα μὲ
τὰ κυτία καὶ μικρὰς σημαίας ἐνεργοῦσι τὸν
ἔρανον ἐξ οὗ εἰσεπραχθήσαν δραχ. 580.
50 ὑπὲρ τοῦ ἁγ. Ἐρυσθροῦ Σταυροῦ.

Τὸ ἀπόγευμα εἰς τὴν πλατεῖαν γίνεται γε-
νικός χορὸς ὡς συνήθως γίνεται κατὰ τὰς
πανηγύρεις.

Ὁ ὀργανοπαίκτης Ζιάμπας μὲ ἰδ κλαρίνο
τοῦ διαλαλεῖ τὴν ἐναρξιν χοροῦ. Ὁ χορὸς
μετ' ὀλίγον γενικεύεται προσελθόντων τῶν
νέων καὶ νεανίδων. Ἐτχαματίσθησαν τρεῖς
σειραὶ μία τῶν ἀνδρῶν καὶ δύο τοῦ ὠκί-
οῦ. Ἐκεῖ οἱ νέοι οἱ ὑποψήφιοι γαμβροὶ
ἐξετάζουσι τὰς νέας ἵνα ἐκλέξωσι τὴν ἐκλε-
κτὴν τῶν μέλλουσιν σύμφορον τοῦ βίου
του. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ μὲ τὰς νέας. Ἐ-
τοί γίνεται ἀνθοπαγὰρ σωστή. Τὰ περ-
σμένα χρόνια ἐγένοντο πολλοὶ ἀρραβῶνες ἐ-
φ' ἑαυτοῖς ὅμως ἐλάχιστοι. Ὁ χορὸς ἐξακολου-
θεῖ ἂν καὶ ἐνύκτωσε διότι ὁ κόσμος συναι-
σθάνεται ὅτι οὗτος εἶνε καὶ ὁ τελευταῖος
καθὼς ἡ πανήγυρις 15 Αὐγούστου εἰνεῖν
τὸς τελευταῖα τοῦ χωριοῦ μας. Ὅταν διελύ-
θη, οἱ ἄνδρες σχηματίζαντες παρέες, πα-
ρέες, ἐπεδόθησαν εἰς τὰς διασκεδάσεις ἐν-
τὸς τῶν καταστημάτων.

Τὴν ἐπομένην 16ην γίνεται ὑπὸ τῶν κ.
Γ. Δημήτρη, Δ. Κοσβογιάννη καὶ Δ. Βαρκαγιάν-
νη ἔρανος ἔρανος ὑπὲρ τῆς ἀντιφθιστικῆς ἐ-
ταιρείας, οὗτος αἱ εἰσπραγεῖς ἐκ 535.50
δραχ. ἀπεστάλησαν εἰς τὸν ἐν Ἰωαννίνοις
λατρὸν κ. Γ. Δευτεραῖον.

Ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐγένετο καὶ ἐ-
κλογὴ ἐκκλησ. ἐρορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἐκτε-
λέων τῶν κ. κ. Εὐθ. Δούλη, Γ. Παλαού-
τη καὶ Νικ. Μανῆ ἀναπληρωματικῶν διὰ
τῶν κ. κ. Δ. Κοτρούμπα, Σωτ. Παπαδημη-
τρίου καὶ Δεωνίδου Χασάνη.

Καθ' ὅλην τὴν θερινὴν περίοδον ὁ κό-
σμος γλεντᾷ οὐδ' ὀπίσσω, χορεύων τσιπουρο-
πίνων καὶ τραγῶν τὸν ἐκλεκτὸν καὶ νόστι-
μον μετ' ἐν τὸν παρασκευαζόμενον ὑπὸ τῶν
χασάπηδων τοῦ χωριοῦ τὸ περίφημο «κου-
κουρέτσι».

Γάμοι. — Ἐφέτος ἐγέναν οἱ ἐξῆς γάμοι.

Χρ. Α. Μπρίκον μετὰ Οὐρανίας Ἀθαν.
Μπρίκα, Γεώρ. Β. Δημήτρη ἢ Στεργίου μετὰ
θυγατρὸς Σιόρζεντα, Ἰωάννου Παϊζάνη με-
τὰ Μαρίας Ζαλοκώστα.

Ἀρραβῶνες. — Ἡρραβωνίσθησαν οἱ ἐ-
ξῆς. Στέργιος Γκομπογιάννης, δις Φωτεινῇ
Μπέλον, Ἀδ. Ν. Αὐδίκος μετὰ θυγατρὸς
Κων. Κουτσοδόλη, Κων. Γκόπης μετὰ θυ-
γατρὸς Χρ. Κώσια, Κων. Γκιζας μετὰ δίδος
Βοσίλ. Χρ. Γκαρτζονίκα, Γεώρ. Μπέλος
μετὰ θυγατρὸς Κων. Ἀλέξη, Βασ. Ι. Βαγ-
γέλης μετὰ θυγατρὸς Χρ. Σηγουῖνα.

Θίνατοι. — Ἀπεβίωσεν ὁ θυγάτριον τοῦ
Κων. Α. Μπαλτατζῆ.

— Ἐπίσης τὸ θυγάτριον χήρας Χρ. Βαγ-
γέλη.

— Παραθερίζουσιν οἰκογενειακῶς οἱ κ.
κ. Σπύρος, Κωνσταντῖνος καὶ Δημήτριος
Βασταροῦχας, Εὐδοκίης Καζαντζῆς δικηγό-
ρος ἐξ Ἀρτης γαμβρὸς Σ. Βασταροῦχα Ἐμ-
μαν. Αὐδίκος, Ι. Νίκας, Χαρ. Κασίμης ἄ-
παντες ἐγκατεστημένοι ἐν Ἀρτῇ.

— Κων. Ζαγκλῆς, Ι. Τσάσης, Θωμ. Κα-
τσάνος, ἀδελφοὶ Εὐαγ. Συγκοῦντα, ἀδελφοὶ
Α. Σιόρζεντα ἐγκατεστημένοι ἐν Φιλιππιάδι
— Ἀπόστ. Ντοντόρος ἐγκατεστημένος
ἐν Ἰωαννίνοις.

— Ὁ κ. Δημ. Κοσβογιάννης ἀνεχώρησε
κατευθυνόμενος εἰς Ἀθήνας.

«Συρρακιώτης»

Ἐκ Μιχαλετσίου

Τὸ πνεύμα τῆς 15ης Αὐγούστου

Παρουσίασε κατὰ τὸ ἑξαιρέτον, Γενι-
κὸς πανουργισμὸς, Μόλις ἐξημέρωσε ἡ
15η Αὐγούστου ἄρχισε ἀμέσως τὸ γλέντι
Ἀέγω δὲ ἄρχισεν ἀμέσως γιατί δὲν εἶχαν
ἐφημέριο γὰρ νὰ λειτουργήσῃ. Ναι μὲν ἔ-
χουν τρεῖς παπάδες ἀλλὰ δὲν ἔχουν ἐφημέ-
ριον. Ἐπιστάται ἂν ὅλα τὰ περὶ χωρὰ ἐ-
τήμησαν τὸ πνεύμα, ἀπὸ τῆς Χουλιοῦ-
δας οἱ Βασιλείου, Σιούλης, Πέτρος Μπενέ-
κος καὶ Γούλας δηλ. ὅλοι οἱ δασκάλοι.
Ἀπὸ τὸ Παλιχώρι πολλοὶ μεταξὺ τῶν ὁ-
ποιῶν ὁ κ. Γεώργιος Μουλαράς ἡ Δέν-
δρης μετὰ τῆς κυρίας του, ὁ κ. Βασέλει-
ος Παπαγεωργίου, Σωτῆρ, Μπουτζάκης καὶ
ἄλλοι.

Τὸ δαιμόνιον ἤρχισε ὁ γενικός χορὸς μὲ
χορευτὰς ἄνω τῶν 500 τὸ δὲ γλέντι ἐξηκο-
λοῦθησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα ὡς καὶ τὴν
ἄλλη μέρα. Κατὰ τὴν συνήθειαν χορεύαν
καὶ τὸ «κύκλες κύκλες» τὸ χορὸ σὺν κλωνί
βασιλικῷ καὶ γὰρ νὰ δείξουν τὴν εὐγνω-
μοσύνην των πρὸς τοὺς ἐπισκέπτας ἔβα-
λαν ἕνα γέρο Βεσταβιτισινὸ γὰρ νὰ σύρῃ
τὸ χορὸ τὸ νομά του τὸ λησιμόνησα ποῦ νὰ
τὸν λησιμονήσῃ ὁ χάρος. Τὸ δεύτερον λοι-
πὸν βράδυ διελύθησαν.

Καθ' ὅλο τὸ πανηγύρι ἀπύλυτος ἦσαν
χία, μόνον κατὰ θέλησιν ἄποιος νὰ πῇ ἢ
μᾶλλον νὰ δώσῃ μιὰ συμβουλὴ γιατί νὰ
μὴν ἔχουν παπὰ ἐφημέριο; ἀλλὰ πάλισό
χασε διότι ἀπάνω στὸ γλέντι καὶ στὸ οὐζο
περιτετεῖ ἡ συζήτησις καὶ μάλιστα γὰρ
παπαδες.

Ἐγὼ δὲ ποῦ δὲν μπόρεσα νὰ βρεθῶ σ'
αὐτὸ τὸ μωροῦ πανηγύρι τοὺς εὐχομαι καὶ
τοῦ χρόνου δμορφότερο.

«ὁ Παντάξενος»

Τὸ Δεκαπεντάγουντο στὰ Κατανοχώρια

Στὸ κέντρο τῶν Κατανοχωρίων καὶ εἰς δεξιά καὶ ἀριστερά τῶν γραμμῶν αὐτῶν ὑπάρχει ἡ «Φανερωμένη» ἐκκλησία εἰς μνήμην τῆς «Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου». Ἡ ἡμέρα αὕτη γιὰ τὰ Κατανοχώρια εἶναι ἐξαιρετικῆς συγκινήσεως ἀπ' ἐνὸς μὲν πανηγυρίζουν αἱ Κοινότητες Φορτώσι καὶ Κωστήτσι, καὶ ἀπ' ἑτέρου λόγῳ τῶν κατ' ἔτος τελευτησάντων ἀρχιερέων τοῦ Συλλόγου Κατανοχωριτῶν ὡς 9η πρωτῆ. Ἡ καμπάνα τῆς Φανερωμένης ἀφιέρωμα τοῦ συμπατριώτου μας πολιτευτοῦ κ. Ἀλκιᾶ. Λούλη σκορπίζει τοὺς γλυκοὺς φθόγγους τῆς σὸν ἀέρα προσκαλοῦσα τοὺς χριστιανοὺς σὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀναγγέλουσα τὸ ἐπίσημον τῆς ἡμέρας.

Ἀπὸ ὅλας τὰς κατευθύνσεις προσέρχονται κατ' ὄμιλους οἱ Κατανοχωριῖται μετὰ τῶν οἰκογενειῶν τῶν, ὡς καὶ πολλοὶ ἐξ ἄλλων χωρίων διὰ τὴν πανηγύριν τὸ θέαμα εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ λόφου ἐφ' οὗ ἡ ἐκκλησία παρατηρητὴν εἶναι μαγευτικώτατον.

Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ἄλλοι ὑπὸ τοὺς παρελθόντες ἀρχιερεῖς ἀρχίζουν τὸ γλέντι καὶ τὸ φαγοπότι, ἐνῶ μέσα σὴν ἐκκλησίᾳ ἀρχεῖται ἡ γενική Συνέλευσις τοῦ Συλλόγου. Ὁ Πρόεδρος κ. Νιαβῆς ἀπολογεῖται καὶ ἐκθέτει τὰ τῆς δράσεως τοῦ Συλλόγου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος· μετὰ τὸ πέρας τῆς ἀπολογίας ἀρχεῖται ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου· ἐκλέγεται τοιοῦτος δ. κ. Νιαβῆς. Εἰς τὰ διακόπεται ἡ ψηφοφορία διὰ τὸ ἀπόγευμα. Τὴν 4ην ἀπογευματινὴν ἀρχεῖται τῆς παρουσίας τοῦ θεάτρου, ὅπου πολλὴ ἐπιτυχὴς ἐπαιξε μὲ ἔργον τὴν «Εὐμή».

Μετὰ ταῦτα ἤρχισεν ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου διεξαχθεῖσα κάπως μὲ πείσμα. Ἐξελέγησαν ἀντιπρόεδρος δ. κ. Γ. Μπαμπάκος ἐκ Κορυθιαῆς μὲ ψήφους 391, σύμβουλοι δὲ δ. κ. Χ. Μαστέλος ἐκ Λοζετοῦ μὲ ψήφους 368, Δημ. Παναγιώτου μὲ ψήφους 247 ἐκ Πλέσιος, Βασίλειος Γαρούφους 238 ἐκ Πάτερων, Κωνσταντῖνος Φίλιος 235 ἐκ Καλεντζίου, Δημ. Τσιναβός 237 ἐκ Νιστορά, Παναγ. Γερογιάννης 232 ἐκ Κοτορτίου καὶ Ἀναστάσιος Κοτσιάρης 232 ἐκ Καλεντζίου. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκλογῆς, ἅπαντες ἐξώρμησαν διὰ γλέντι εἰς τὰς Κοινότητας Φορτώσι καὶ Κωστήτσι καὶ οὕτως ἔληξεν ἡ ὁραία αὕτη ἡμέρα μὲ τὰς καλλίστας ἐντυπώσεις.

Εὐχόμεθα, ὅπως τὸ νεοεκλεγέν Διοικητικὸν

Συμβούλιον νὰ εἶναι βέβαιον, ὅτι πνεύμα συμπαροῦς θὰ ὑφίσταται μετὰ τῶν Κοινοτήτων καὶ τοῦτο θὰ ἐπιτελέσῃ ἔργα ἀνώτερα τῶν προσδοκίων τοῦ ἐνῶ ἀπ' ἑτέρου οἱ ἀπανταχοῦ ἐγκατεστημένοι Κατανοχοῖται μετ' ἐμπιστοσύνης ἀντιβλέποντες πρὸς τὸν Σύλλογον (καθ' ὃ φύσει φιλοπροόδου) θέλουν ἐνισχύσει αὐτὸν ἡθικῶς καὶ ὑλικῶς, ἵνα καταστή φωτεινὸς φάρος προόδου καὶ πολιτισμοῦ εἰς τὰ Κατανοχώρια.

Βλάσης Παπακωνσταντίνου

Ἐντυπώσεις ἐκ τῆς πανηγυρεως «Φανερωμένης».

Φορτώσι.—Αὐγουστος. Εἰς Περιβλεπὸν τῆς λοφοσειρᾶς Ἀετοράχης θέσιν καὶ μετὰ τῶν χωρίων Κωστήτσι—Φορτώσι καὶ Νιστορά εὐρίσκειται ναὸς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὅπου κατὰ τὴν ἀνέλευσιν ὑπαρχούσαν συνήθειαν πανηγυρίζουσι τὰ ὡς ἄνω τρία χωρία τῶν Κατανοχωρίων κατὰ τὴν 15ην Αὐγούστου.

Πρὸ διετίας ὅμως ἡ πανηγύρις αὕτη ἔλαβε μορφήν πανηγύρεως ὅλων τῶν Κατανοχωριτῶν, καὶ καθ' ἣν προστρέχουσι οἱ ἀπανταχοῦ διασκορπισμένοι Κατανοχωριῖται ἀπ' ἐνὸς μὲν τὰ ἐξορτάσονται τὴν ἡμέραν αὕτην, ἀπ' ἑτέρου δὲ ὅπως παρελθόντες καὶ διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου τῶν.

Ἡ θύκη καὶ ἔθιμα

Κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἅπαντες οἱ Κατανοχωριῖται οἰκογενειακῶς προσέρχονται καὶ πανηγυρίζουσι. Μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου Κατανοχωριτῶν ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων ἐν πολέμῳ Κατανοχωριτῶν καὶ τοῦ ἀγρίως φονευθέντος πατρὸς τῶν ληστῶν ἀλσροῖστοῦ Γεωργίου Παπαγεωργίου. Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν καθ' ἣν ἐχοροστάτησαν ἅπαντες οἱ ἱερεῖς τῶν Κατανοχωρίων, ὁμιλήσας ἐν εὐφραδέστατῳ ὁ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. Γεώργιος Νιαβῆς δικηγόρος, ἐξάρας τὸ ἔργον τῶν πεσόντων καὶ τὸν ἀλτροῖσμόν τοῦ ἀγρίως φονευθέντος συμπατριώτου τῶν.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν οἱ ἐκκλησιαστικοὶ ἐξέτισαν χοροὺς καὶ διασκεδάζοντες, κατὰ δὲ τὴν ὥραν τοῦ γεύματος καὶ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν ἐκάθησαν διασκεδάζοντες ὑπὸ τὰς σκιὰς τῶν περικύκλου δένδρων.

Τὸ ἐσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας οἱ κάτοικοι τῶν διαφόρων χωρίων μεταβαίνουν εἰς οἰκίας συγγενῶν καὶ φίλων πανηγυρίζοντες τὴν ἐορτὴν ταύτην καὶ παραμένοντες διασκεδάζοντες καὶ τὴν ἐπομένην ἡμέραν μέχρι τῆς μεθεπομένης ὁπότε φεύγουσι διὰ τὰ χωρία τῶν.

Εἰδικῶς ἐφέτος ὁ Σύλλογος πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων τοῦ διοργανώσεως καὶ λαχειοφόρου ἀγορᾶν διατεθέντων περικύκλου 1500 λαχείων τῶν 5 δραχμ., ἐκίστον, καὶ ἥτις ἀγορὰ ἐγένετο εἰς τὸν χωρὸν τῆς ἐκκλησίας Φανερωμένης. «Εὐχὲς εἰς τοὺς πρωτοστατήσαντας.

Κατόπιν τῆς λαχειοφόρου ἀγορᾶς ἤρχισαν αἱ ἐκλογαὶ τοῦ Προέδρου καὶ διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου Κατανοχωριτῶν αἵτινες διεξήχθησαν μετὰ πείσματος μετὰ τῶν χωρίων ἀπάνω Κατανοχωρίων καὶ κάτω, καὶ αἵτινες ἐτελείωσαν μὲ τὴν διαλογὴν τῶν ψήφων τὸ μεσονύκτιον τῆς 15ης Αὐγούστου καὶ καθ' ἣν ἐξελέγησαν Πρόεδρος, Γεώργιος Νιαβῆς Ταμίας, Κωνσταντῖνος Φίλιος, Σύμβουλοι, Μπαμπάκος, Μαντζελής, Κατσιάρης Παναγ. Η. Γερογιάννης, Β. Γαρούφης καὶ Δημ. Τσιναβός.

ὑπὲρ ἐνίσχυσε τοῦ ταμείου τῆς ἐκκλησίας «Φανερωμένης» περὶ ὧραν β. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν σκηνῇ καταλλήλῳ διακοσμηθεῖσῃ ὑπὸ διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς ἡ ἑσπέραια καὶ καθ' ἣν ἔλαβον μέρος οἱ ἐξῆς: 1ον Χρήστος Γιωτόπουλος, Δρόσοι, 2ον. Πηγ. Μανόπουλος Ἑσμέ. 3ον. Ι. Παπαζήσης Στροῦτος. 4ον. Γ. Δασύρας Μπίτος. 5ον. Εὐαγ. Μπασιρτζ. 6ον. Ι. Σδράλιας Κάμεν. 7ον. Π. Πουλῆς Δέσπω.

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου καίτοι ἐλείπον τῶν ἀπαραίτητα μέσα ἦτο ἐπιτυχιστὴ, τὰ δρῶντα μέλη ἐπαιξαν πολὺ καλῶς τὸν ρόλον τῶν, ἰδίως δὲ ὁ πάντοτε ἀνοικτόκαρδος Γ. Μασούρας.

Τὸ συλλεγὲν πρὸς τὸν ἐκ τῶν εἰσιτηρίων ἀνῆλθεν περὶ τὰς δραχμ. χιλίας.

«Περίεργος»

Κωστήτσι. Αὐγουστος.

Ὁ ἀντιφυμακτικὸς ἀγὼν

Λόγῳ τῆς χθεσινῆς πανηγύρεως ἐν Φανερωμένῃ καθ' ὅλην τὴν νύκτα τῆς 15ης καὶ τῆς 16ης ἐπανηγύριζε τὸ χωρίον, περὶ ὧραν 6ην μ. μ. ἤρχισεν ὁ γένικὸς χορὸς εἰς τὸ μεσοχώρι ὅπου ἐχορεύσαν ἀν-

δρες καὶ γυναῖκες, ὅχι μόνον τοῦ χωρίου ἀλλὰ καὶ ἄλλοι φιλοζηνούμενοι. Ὁ χορὸς διήρκεσε τῆς 11 μ. μ. ὁπότε καὶ διελύθη κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χοροῦ διενεργήθη ἔρνος ὑπὲρ τοῦ ἐρυθροῦ Σταυροῦ ὑπὸ τοῦ Ἐπαμεινώνδα Λάμπρου καὶ τῶν δ)δων Ἀντιγώνης Πουλῆ καὶ Μαρίας Γερογιαννοπούλου αἵτινες δὲν ἀφῆκον κανένα ἀφρολόγητον αἱ δὲ εἰσπράξεις ἀνῆλθον εἰς δραχμ. 200 περίπου.

Ἐκ Πάτερων

Πάτρι Αὐγουστος 1925

Εἰς τὸ ἐκτὸς ἀριθ. 17 φύλλον τῆς ἐφημερίδος καὶ ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι εἶδον πῶς ἐρωτάσθη ἡ εἰκοστή Ἰουλίου ἡμέρα τοῦ προφήτου Ἡλία ἐν Ἰωαννίνωσι καὶ τὴν μεταφορικὴν ἡθρὴν καὶ ἐθιμὴν καὶ συνηθειῶν τῶν Συρρακιωτῶν εἰς Ἰωάννινα.

Ἀλλὰ ἡ λυχνία τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα καὶ πρὸς τὰ ἔθνη αὐτῆς δὲν κατεβέβη καὶ αὐτὴ τὴν καρδίαν τῆς ἐνταῦθα εὐρισκομένης μεταγενετέρας γενεᾶς δὲν ἐσβέσθη ἀπὸ τὴν καὶ τῶν γνησίων Συρρακιωτῶν καίτοι ἔσθιν μακρὰ τῆς πατρίδος τῶν. Ὅπως λοιπὸν τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἀκατάτου Σπυρ. Κωρτσιούκη ἐφορηθέντος ὑπὸ τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν γενέτειραν πατρίδα τῶν καὶ τὴν ἡμέραν συγκεντρώθησαν μερικὸι τῶν ἐνταῦθα νέων καὶ διεσκέδασαν εἰς τὴν ἀνωθεν τοῦ ἀρτοποιείου μὲν μικρὰν πλατείαν—ἐπὶ νημεύοντες τὸν πλάτανον τοῦ Συρρακιῶν. Κατὰ τὴν διασκέασιν ἐπληρολύγησαν χορὸς κλειστός.

Τελευτώντες τὰς παρούσας παρατηρήσεις μας αἰσθανόμεθα τὴν ὑποχρέωσιν νὰ συγχαρώμεν τὴν διοργανωτικὴν ἐπιτροπὴν τῆς ἐνταῦθα νεολαίας ὅσον καὶ τὸν κ. Κωρτσιούκη οἵτινες τόσον λαμπρὰ καὶ θαυμασίᾳ προετοίμασαν τὰ τῆς ἐορτῆς καὶ οἵτινες ἔφερον εἰς μνήμην ἀπᾶς ἐπὶ τὰ ἔθνη καὶ ἔθιμα τῶν Συρρακιωτῶν ἐκείνων οἱ ὅποιοι ἐλησμόνησαν ὅτι εἶναι Συρρακιῶται.

—Ἀφίκετο ἐκ Πειραιῶς ὁ κ. Χρ. Σηγκούνης προσερχόμενος ἐκ Παρισίων καὶ μετὰ παραμονὴν ἡμερῶν τινῶν κατηνύνη διὰ Ἰωάννινα.

Γ. Μαντζαβίνης

ΕΚ ΠΑΤΡΩΝ

Κοὺς Γεώρ. Ἰκκον καὶ Χρ. Ἰκκον διὰ εὐχὰς ἐπὶ τῇ ἐορτῇ μου εὐχριστῶ.

Ἡλ. Δούκας

ΑΔΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Γ. Μαντζαβίνην Πάτρας ἐλήφθησαν εὐχαριστοῦμεν. Ἀντιπρόσωπος τοῦ Συλλόγου ἐν Πάτραις ὁ κ. Ι. Κουκούλης. Αἱ συνδρομαὶ ἐμβάζονται εἰς τὴν διαχείρισιν ἀπ' εὐθείας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἐπανεκάμφεν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ ἡμέτερος Διευθυντής κ. Εὐθύμιος Τζάλλας.

— Μετέβησαν εἰς Συροῶν οἱ κ. κ. Σπύρος καὶ Δημ. Βασταρούχας καὶ Εὐφρεπίδης Καζαντζής, κ. Κασίμης Ι. Νίκας, Τμ. Αἰδύκος ἅπαντες ἐγκατεστημένοι ἐν Ἀρτί.

— Ἐπίσης οἱ κ. κ. Κ. Ζαγκλῆς, Ι. Τούσης, ἀδελφοὶ Σηγκούνα, Σπ. Σιόρεντας.

— Ἐπανέκαμψαν ἐκ Συροῶν ὅποι εἶχον μεταβεῖ διὰ τὴν πανήγυριν τῆς 15ης Αὐγούστου οἱ κ. κ. Ι. Καρτσονίης, Ἀπ. Γεϊτόνας, Ρ. Λιούτας, Ν. Σουλτῆς, Γ. Πήχας, Κ. Σουλτῆς, Χρ. Ντόντορος, Χρ. Γάτσιος, Β. Ζιώγας, Ἀθ. Σουλτῆς καὶ Κ. Μπάγκας.

— Μετὰ παραμονὴν ἡμερῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν μας ὁ κ. Χρ. Ι. Πάλλιος ἐπανέκαμψεν εἰς τὰς Ἀθήνας.

— Προερχόμενοι ἐκ Συροῶν κατευθύνθησαν διὰ Ἀθῆνας οἱ κ. κ. Δ. Κοσβογιάννης, Κ. Μπαλτατζῆς καὶ Χρ. Σηγκούνας, διὰ Φιλippiάδα οἱ κ. κ. Χρ. Σιόρεντας, Ἀπ. Σηγκούνας.

— Περιοδεύει διὰ ὑπηρεσιακὰ οἰκονομικὰ ζητήματα ὁ κ. Γεώργιος Μπαλάφας γραμματεὺς τῆς ἐφορ. Ἰωαννίνων.

— Παραπελιδμοῦσιν εἰς τὴν πόλιν μας οἱ κ. κ. Σπύρος Νίκας δικηγόρος καὶ Λεωνίδας Τσιόκος ἔμπορος.

Ἀρραβῶνες

Ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ ἀρραβῶνες οὗ ἐγκρίτου τῆς πόλεως μας δικηγόρου κ. Κ. Σιαφάκα μετὰ τῆς δ)δος Αἰκατερίνης Ἱερωντόκη ἐκ Κράνης.

— Ἐπίσης τοῦ κ. Κ. Πανέττη μετὰ τῆς δ)δος Κούλας Δ. Ζιώγα.

— Τὸ ἑσπέρας τῆς 16ης Αὐγούστου ἔδωκαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου ὁ ἐκ Νίστορης κατὰ γόμενος Κωνσταντῖνος Γιωτόπουλος μετὰ τῆς ἐκ Κοστίτσι δ)δος Λουκίας Ἰωάν. Παπαζήσης.

Κίνησις Λοζετσίου

Παραθερίζουσι ἀπὸ μηνὸς περίπου τὸ χωριὸν μαρ αἱ οἰκογένειαι τῶν κ. κ. Οἰκονομάκη ὑπαλλήλου ἀνωτέρου τοῦ Λασσαρχείου Ἰωαννίνων, καὶ τοῦ συμπαθοῦς ἐκ Συροῶν καὶ γνωστοτάτου παρὰ τῇ Κοινότητι μας Βασιλείου Χολέβα, ἡ ζέστη ἀντιπόρορος ἡ ἐσοδεία τῶν σιτηρῶν ἱκανοποιητικὴ τῶν ὀψίμων, ὁμως πενιχρά.

— Τὴν 22ην παρελθόντος μηνὸς ἔσπασαν οἱ γάμοι τοῦ συμπαθοῦς νέου κ. Χειριστοῦ Γ. Γκρέστα μετὰ τῆς δ)δος Ἰωάννης Χρ. Γκρέστα τοῖς εἰρηματικοῖς ἐπὶ προκοπῇ.

Ἀφίξεις. — Ἀφίχθη ἐξ Ἀθηνῶν ὅπως διέβη τὸ θέρος ἐνταῦθα μετὰ τῆς εὐγενεστάτης κυρίας τοῦ ὁ συγχωριανὸς μας κ. Ἰωάννης Δεληγιάννης. Β. Π.

Κοσμήτορι

Γεννήσεις. — Ἡ Κα τοῦ Κωνσταντῖ-

νου Γκρέτσιου ἔσπε χαριτωμένον κοριτσάκι.

Ἀρραβῶνες. — Ἡ διὰ πολλῶν χαρίτων κεκοσμημένη δ)νὶς Λουκία Παπαζήση ἐμνηστεύθη μετὰ τὸν συμπαθέστατον ἐκ Νίστορης κ. Κωνσταντῖνος Γιωτόπουλον δημοδιδάσκαλον, συγχαιρωθερμῶς τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι καὶ τοὺς εὐχομαι ταχύντων ὑμένοιον.

— Ὁμοίως ὁ συμπαθέστατος κ. Τάκης Νικολαΐδης ἐμνηστεύθη μετὰ τῆς ἐκ Λοζετσίου καλλιγράφου δ)δος Μαρίας Ι. Γκατέ. Τοὺς εὐχομεθα ταχύν τὸν ὑμένοιον Β. Π.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Προσκαίονται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου Συροακωτῶν ὁ «Κολέττης» εἰς τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν 13ην τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 8ην μ. μ. ἐν τῷ καφενεῖῳ τοῦ Δ. Λούπα πρὸς διενέργειαν Ἀρχαιρεσιῶν καὶ ἐκλογὴν ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐν Ἰωαννίνοις τῇ 31—8—25

Ὁ Ἀ. πρὸςεδρος

Χρ. Ντόντορος

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

Δ. Παπαγιωργίου

ΣΥΝΕΛΠΙΟΝ ΓΥΒΑΘΜΙΩΝ

Δημοδιδασκάλων Ἡπείρου

Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Πανηπειρωτικῆς Ἐπιτροπῆς Γ)βᾶθμιον δημοδιδασκάλων Ἡπείρου ὅσοι τὸ μένης ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ἰακκου, Γ. Εὐσταθίου καὶ Κωνδύρου συνήλθον ἐν Ἰωαννίνοις τὴν 23ην Αὐγούστου εἰς Συνέδριον ἅπαντες σχεδὸν οἱ Γ)βᾶθμοι Ἡπείρου. Αἱ ἐργασίαι τοῦ Συνεδρίου διήρκεσαν ἐπὶ διήμερον. Συμφώνως τῷ καταρτισθέντι προγράμματι εἰχον πρὸς τὴν ἵνα παρὰ εἰσὶν κατὰ τὸ Συνέδριον, το ὅποιον ἐέετο ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τελετῶν τῆς Ζωσιμαίας Σχολῆς. αἱ Στρατιωτικαὶ, Πολιτικαὶ, Δικαστικαὶ, Ἐκπαιδευτικαὶ ἀρχαὶ Ἰωαννίνων, ὁ δημοῦχος μετὰ τῶν Δημοτῶν Συμβουλίου, οἱ διοικήσεις τῶν ἐπιστημονικῶν καὶ κοινωνικῶν ὁργανῶν οἱ δημοτικοὶ γράφοι καὶ ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις

(ἀκολουθεῖ).